

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 709-ҳадис

* صِنْفَانِ مِنَ أَهْلِ النَّارِ، لَمْ أَرَهُمَا بَعْدُ: قَوْمٌ مَعَهُمْ سَيَاطٌ كَأَذْنَابِ الْبَقَرِ، يَضْرِبُونَ بِهَا النَّاسَ، وَنِسَاءٌ كَاسِيَاتٍ، عَارِيَاتٍ، مُمِيلَاتٍ، مَائِلَاتٍ، رُءُوسُهُنَّ كَأَسْنِمَةِ الْبُحْتِ، الْمَائِلَةِ لَا يَدْخُلْنَ الْجَنَّةَ، وَلَا يَجِدَنَّ رِيحَهَا وَإِنَّ رِيحَهَا لَيُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ كَذَا كَذَا.

(رواه أحمد عن أبي هريرة)

Икки тоифа борки, улар дўзах аҳлидандирлар. Ҳалигача у икковини кўрмадим. Бири шундай қавмки, уларда сигирнинг думига ўхшаш қамчилари бўлади. Ўша қамчилари билан одамларни уришади. Иккинчиси зийнатли либосларни кийиб, тақво либосини ечиб, тоатдан ўзини четга олиб, қалбларни ром этувчи аёллар бўладики, уларнинг бошлари эгилиб турган туя ўркачига ўхшайди. Улар жаннатга киришмайди ва унинг ҳидини ҳам ҳидлашмайди. Чунки унинг ҳиди шунча ва шунча, яъни узоқ юрилганда топилади.

Абу Ҳурайра (розияллоҳу анҳу)дан. Аҳмад ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI